

2-THỌ THỰC DO NI CHỈ DẪN⁴⁷⁷**A. DUYÊN KHỞI**

Một thời, Đức Phật ở vườn Cấp-cô-độc, rừng cây Kỳ-đà nước Xá-vệ, Khi ấy, có số đông Tỳ-kheo và nhóm sáu Tỳ-kheo cùng ngồi ăn ở trong nhà bạch y⁴⁷⁸. Nhóm sáu Tỳ-kheo-ni đòi cơm canh cho nhóm sáu Tỳ-kheo, nói: Đem canh nơi vị này! Đem cơm nơi vị kia. Còn thì bỏ qua các vị khác ở trung gian mà chỉ đem thức ăn cho sáu Tỳ-kheo này thôi.

Các Tỳ-kheo nghe, trong số đó có vị thiếu dục tri túc, sống hạnh đầu đà, ưa học giới, biết hổ thẹn, hiềm trách nhóm sáu Tỳ-kheo: Sao các thầy lại ăn thức ăn do nhóm sáu Tỳ-kheo-ni yêu sách?

Các Tỳ-kheo đến chỗ Đức Thế Tôn, đánh lễ dưới chân Phật, rồi ngồi qua một bên, đem nhân duyên này bạch đầy đủ lên Đức Thế Tôn. Đức Thế Tôn liền vì nhân duyên này tập hợp Tăng Tỳ-kheo, quở trách nhóm sáu Tỳ-kheo:

- Việc các ông làm là sai quấy, chẳng phải oai nghi, chẳng phải pháp Sa-môn, chẳng phải tịnh hạnh, chẳng phải hạnh tùy thuận, làm điều không nên làm. Tại sao các ông ăn thức ăn do Tỳ-kheo-ni yêu sách, trong khi các Tỳ-kheo khác không được?

Dùng vô số phương tiện quở trách nhóm sáu Tỳ-kheo rồi, Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

- Những kẻ ngu si này, là nơi trồng nhiều giống hữu lậu, là kẻ phạm giới này ban đầu. Từ nay về sau, Ta vì các Tỳ-kheo kiết giới, gồm mười cú nghĩa, cho đến câu chánh pháp tồn tại lâu dài.

Muốn nói giới nên nói như vậy:

Tỳ-kheo nào, khi ăn trong nhà bạch y, trong đó có Tỳ-kheo-ni, chỉ bảo: “Đem canh cho vị này, dâng cơm cho vị kia.” Tỳ-kheo nên nói với Tỳ-kheo-ni ấy: “Này cô, hãy thôi đi! Hãy để yên cho các Tỳ-kheo ăn xong!” Nếu không có một Tỳ-kheo nào nói với Tỳ-kheo-ni kia: “Này cô, hãy thôi đi! Hãy để yên cho các Tỳ-kheo ăn xong!” Tỳ-kheo cần đối trước Tỳ-kheo khác mà phát lồ: “Bạch Đại đức, tôi phạm pháp đáng

475. Tăng kỳ: Đê-xá-ni >.

476. Ngũ phần, Thập tụng: Có thí chủ thỉnh thực hai bộ tăng.

---

khẩn trách, làm điều không đáng làm. Nay tôi đối trước Đại đức xin phát lồ sám hối.” Đây gọi là pháp hối quá.

A. GIỚI TƯỚNG

Tỳ-kheo: Nghĩa như trên. Trong nhà: Nơi có nam nữ ở. Thức ăn: Như trên đã nói.

Tỳ-kheo kia thọ thực nơi nhà bạch y, trong đó có Tỳ-kheo-ni chỉ bảo: Đem canh cho vị này! Đem cơm cho vị kia. Tỳ-kheo kia nên nói: Này cô, hãy thôi đi! Để yên cho các Tỳ-kheo ăn xong. Nếu không có một Tỳ-kheo nào nói như vậy: Này cô, hãy thôi đi! Để yên cho các Tỳ-kheo ăn xong; mỗi miếng ăn phạm một Ba-la-đề-đề-xá-ni.

Tỳ-kheo-ni, Đột-kiết-la. Thức-xoa-ma-na, Sa-di, Sa-di-ni, Đột-kiết-la. Đó gọi là phạm.

Sự không phạm: Nếu có nói: Này cô, hãy thôi đi! Để yên cho các Tỳ-kheo ăn xong. Nếu Tỳ-kheo-ni tự mình là đàn-việt hoặc đàn-việt thiết trai nhờ Tỳ-kheo-ni chiếu liệu; hoặc không có tâm thiên lệch đối với các Tỳ-kheo, như vậy thì không phạm.

Người không phạm: Phạm lần đầu tiên khi chưa chế giới, si cuồng, loạn tâm, thống não, bức bách.